

dosarul nr. 3ra-107/2020

prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Șoldănești (E. Lavciuc)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

29 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de xxxxx, reprezentat de avocatul
Cecan Mihaela,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă
de xxxxx împotriva Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei și Copilului
Șoldănești, Comisiei raionale Șoldănești pentru protecția copilului aflat în
dificultate din cadrul Consiliului raional Șoldănești, cu participarea terțului xxxxx
cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 22 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul declarat de xxxxx și a fost admis apelul declarat de xxxxx, a
fost casată hotărârea din 26 martie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești, cu
emiterea unei decizii noi,

c o n s t a ț ă:

La 25 iunie 2018 xxxxx a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei și Copilului Șoldănești, Comisiei
raionale Șoldănești pentru protecția copilului aflat în dificultate din cadrul
Consiliului raional Șoldănești, cu participarea terțului xxxxx cu privire la
contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că la 14 mai 2018 a primit certificatul nr. 542
din 26 aprilie 2018 prin care este indicat, precum că DASPFC Șoldănești confirmă
anularea graficului de întreveneri al minorei xxxxx cu tatăl xxxxx, la cererea unei
părți, nr. 75 din 06 aprilie 2018.

La 21 mai 2018 a depus la DASPFC Șoldănești o cerere, prin care a solicitat
eliberarea copieii de pe decizia DASPFC Șoldănești, prin care a fost anulat graficul
de întreveneri întocmit la 11 aprilie 2017, la care nu a primit niciun răspuns.

La 25 mai 2018 a depus la DASPFC Șoldănești o cerere, prin care a solicitat
anularea deciziei DASPFC Șoldănești, prin care a fost anulat graficul de întreveneri
din 11 aprilie 2017 cu menținerea în vigoare a graficului de întreveneri stabilit de
DASPFC Șoldănești la 11 aprilie 2017.

Prin răspunsul nr. 687 din 04 iunie 2018 DASPFC Șoldănești i-a comunicat că graficul de întrevederi cu copilul a fost suspendat în baza și pe perioada ordonanței de protecție a victimei violenței în familie din data de 16 martie 2018. Prin răspunsul nr. 743 din 18 iunie 2018 DASPFC Șoldănești l-a informat că la data de 06 iunie 2018 a avut loc ședința Comisiei raionale pentru protecția copilului aflat în dificultate, unde au fost invitați ambii părinți pentru a stabili un acord. Ambele părți au refuzat medierea și soluționarea neînțelegerilor în interesul copilului. Pe acest caz membrii comisiei s-au expus asupra protecției copilului aflat în dificultate în ceea ce privește separarea copilului de membrii familiei prin avizul din 06 iunie 2018.

A menționat că ținând cont de faptul că mama copilului xxxxx nu respectă graficul de întrevederi al fiicei cu tatăl, a adresat numeroase plângeri atât la poliție, cât și către DASPFC Șoldănești, care însă s-au soldat fără niciun răspuns sau intervenție, invocându-se verbal că graficul s-a anulat.

Astfel, la solicitarea sa de a-i fi eliberată decizia în baza căreia s-a anulat graficul de întrevederi din 11 aprilie 2017, el nu a primit niciun răspuns în scris, fiindu-i invocate verbal diferite argumente.

A considerat că sunt ilegale răspunsurile DASPFC Șoldănești, fiind emise fără vreun suport plauzibil juridic și probatoriu. De asemenea, a considerat că urmează a fi anulat și avizul Comisiei raionale pentru protecția copilului aflat în dificultate privind cazurile de prevenire a separării copilului de familie din 06 iunie 2018, deoarece pe lângă faptul că nu este semnat de toți membrii comisiei, acesta este unul nefondat și eliberat în detrimentul celuilalt părinte, având niște concluzii vagi, neobiective, care nu confirmă concret timpul acordării celuilalt părinte (tatălui) de a se vedea cu copilul minor.

A solicitat recunoașterea ilegalității acțiunilor DASPFC Șoldănești prin care au fost interzise (create obstacole) întrevederile copilului minor xxxxx cu tatăl xxxxx; anularea deciziei prin care a fost anulat graficul de întrevederi al copilului minor xxxxx cu tatăl xxxxx din 11 aprilie 2017 și repunerea în regim legal (menținerea în vigoare) a graficului de întrevederi al copilului minor xxxxx cu tatăl xxxxx stabilit de DASPFC Șoldănești ; anularea avizului nr. 431 din 06 iunie 2018 emis de Comisia raională pentru protecția copilului aflat în dificultate privind cazurile de prevenire a separării copilului de familie a Consiliului raional Șoldănești.

Prin încheierea din 08 decembrie 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești în proces în calitate de copârât a fost atrasă Comisia raională Șoldănești pentru protecția copilului aflat în dificultate din cadrul Consiliului raional Șoldănești.

Prin hotărârea din 26 martie 2019 a Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești, acțiunea a fost admisă parțial; au fost anulate actele administrative ilegale în fond ca fiind emise contrar prevederilor legii și anume: informațiile Direcției Asistență Socială și Protecție a Familiei și Copilului Șoldănești nr. 542 din 26 aprilie 2018, nr. 687 din 04 iunie 2018 și nr. 743 din 18 iunie 2018; a fost menținut fără modificări graficul de întrevederi stabilit de către DASPFC Șoldănești la 11 aprilie 2017 a copilului minor xxxxx cu tatăl xxxxx. În rest acțiunea a fost respinsă.

La 3 aprilie 2019 xxxxx a declarat apel împotriva hotărârii din 26 martie 2019 a Judecătorei Orhei, sediul Șoldănești, solicitând casarea acesteia.

La 25 aprilie 2019 xxxxx a declarat apel împotriva hotărârii din 26 martie 2019 a Judecătorei Orhei, sediul Șoldănești, solicitând casarea acesteia în partea respingerii acțiunii și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere a pretențiilor.

Prin decizia din 22 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de xxxxx și a fost admis apelul declarat de xxxxx, a fost casată hotărârea din 26 martie 2019 a Judecătorei Orhei, sediul Șoldănești, cu emiterea unei decizii noi de respingere a acțiunii.

Instanța de apel a considerat neîntemeiată hotărârea primei instanțe prin care au fost anulate actele administrative contestate ca fiind emise contrar prevederilor legii. În argumentarea concluziilor sale, instanța de apel a menționat că informațiile DASPFC Șoldănești nr. 542 din 26 aprilie 2018, nr. 687 din 04 iunie 2018 și nr. 743 din 18 iunie 2018 nu constituie acte administrative. Acestea poartă doar caracter informativ și nu produc efecte juridice nemijlocite în privința apelantului xxxxx. Potrivit art. 3 din Legea contenciosului administrativ, în vigoare la momentul examinării litigiului, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi.

Prin urmare, răspunsul unei autorități publice, care cuprinde punctul de vedere cu privire la interpretarea unei legi sau a unui act administrativ, nu poate fi considerat drept un act administrativ, deoarece răspunsul în cauză nu produce de sine stătător nici un efect juridic față de persoana care l-a solicitat.

Răspunsul autorității publice care atestă date existente în evidența unei autorități publice, de asemenea, nu constituie un act administrativ producător de efecte juridice.

Cu referire la pretenția reclamantului privind menținerea în vigoare a graficului de întrevederi al copilului minor xxxxx cu tatăl xxxxx, stabilit de DASPFC Șoldănești la 11 aprilie 2017 și anularea avizului nr. 431 din 06 iunie 2018 emis de Comisia raională pentru protecția copilului aflat în dificultate privind cazurile de prevenire a separării copilului de familie a Consiliului raional Șoldănești, instanța de apel a apreciat-o ca fiind neîntemeiată. Suportul probator administrat la caz atestă cu certitudine că la 11 aprilie 2017, la cererea lui xxxxx, adresată către DASPFC Șoldănești, de către șeful DASPFC Șoldănești a fost aprobat și semnat graficul de întrevederi nr. 1 privind „executarea drepturilor părintești a părintelui xxxxx, care locuiește separat cu copilul xxxxx”, acest grafic nefiind contestat de părți.

Însă, având în vedere că la 16 martie 2018 Judecătoria Chișinău, sediul Centru a emis ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, fiind dispuse măsuri de protecție pentru victimele violenței în familie xxxxx și xxxxx de la acțiunile agresorului xxxxx pe un termen de 30 de zile, precum și ținând cont de recomandările Comisiei raionale Șoldănești pentru protecția copilului aflat în dificultate din cadrul Consiliului raional Șoldănești, expuse în avizul nr. 431 din 06

iunie 2018, pretenția reclamantului privind menținerea în vigoare a graficului de întrevederi al copilului minor cu tata, stabilit de DASPFC Șoldănești la 11 aprilie 2017 este neîntemeiată, deoarece aceasta este în detrimentul copilului. Reclamantul în baza ordonanței respective a obținut calitatea de agresor față de fiica minoră, astfel încât instanța a considerat absolut necesar și rezonabil de a institui acțiuni de protecție în privința copilului minor.

La 19 noiembrie 2019 xxxxx, reprezentat de avocatul Cecan Mihaela, a depus recurs împotriva deciziei din 22 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia.

În motivarea recursului xxxxx a invocat că depunând cererea de apel, a solicitat casarea parțială a hotărârii instanței de fond doar în partea pretențiilor respinse. A menționat că soluția adoptată de instanța de apel de respingere a cererii sale de apel și emiterea unei decizii de respingere a acțiunii în întregime constituie o agravare în propria-i cale de atac.

De asemenea, a invocat că instanța de apel incorect a constatat și elucidat circumstanțele cauzei și probele, având drept consecință încălcarea prevederilor art. 130 Cod de procedură civilă.

Examinând admisibilitatea recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel,

dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Curtea de Apel Chișinău a emis decizia contestată la 22 octombrie 2019. Prin urmare, recursul depus la data de 19 noiembrie 2019 este în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de xxxxx, reprezentat de avocatul Cecan Mihaela, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul depus se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură

civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de xxxxx, reprezentat de avocatul Cecan Mihaela, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2,3,4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de xxxxx, reprezentat de avocatul Cecan Mihaela, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Nina Vascan

Iurie Bejenaru